

Lubosć k bližemu lubosć

Nejwuša forma lubosći

Daj wše twóje wěcy z lubosću wótbyte.

1. Korinther 16:14

Gaby teke z cłowjeskimi a janželami powědať a žednu lubosć njeměť, ga by se stať ako zukowa ruda abo klinceca šorca.

A gaž mam teke dar wugóspodowanja a wšykne pótajmstwa a wšykne dopóznaša rozměju, A gaby ja tek wšu wěru měť, by mógať góry pśesajźiś, a njeby lubosć měła, njeby nic byť.

A gaby wšykne móje mamy dať, aby chudych jědť, a gaby swójo šěto k spalenju dať a žednu lubosć njeměť, ga mě nic njepomaga.

Lubosć šerpi dłujka a jo tužna; Lubosć njezawołajo; Lubosć se njeswěši, njesłoži se, njezaběra se njesmjertna, njepyta se to waše, se lažko njemysle, njemysli nic złego; njemysli nic złego; Njezwjasele se nad njespšawnosću, ale wjaseli se nad wěrnosću; Wón wšo přějo, wěri wšykno, se wšykno nažeja, wšykno zmušijo.

Lubosć nigda njepśesłužy, ale lěc dajo wugłosowanja, wóni budu kamsy hyś; Lěc su jězyki, wóni budu pśestaś; Lěc dajo wědu, bužo se zgubiś.

Wšako wěmy žělnje, a my se gronimy žělnje. Gaž pak jo to dopołne pśišło, pón bužo to, což jo žělnje, pšec. Ako som góle byť, som powědať ako góle, som rozměť ako góle, som se myslit ako góle: ale ako som muski byť, som wótpołožyť žišece wěcy. Něnto ga wižimy pšez głažk, šamnu; Pótom pak glědajucy na woblico: něnto to žělnje wěm; Pótom pak budu spóznaś, kak teke ja se póznajom.

A něnt wóstanjo wěra, nažeja, lubosć, toś ta tśi; Ale nejwětša z nich jo lubosć.

1. Korinther 13

Stražujčo, stoj kšuše we wěrje, spuščćo ako luže, bužćo mócne. Daj wše twóje wěcy z lubosću wótbyte.

1. Korinther 16:13-14

Zešěgnišo se něnt ako wuwězk Boga, swěteje a lubowaneje, zalutowanja zmilnosći, pšijaznosći zmysła, miłosćiwosći, rozwólnosći; rozwólnosći; Zbywajšo se mjazy sobu a bjeřšo se mjazy sobu, gaž něchten zwadu z jadnym ma. Kak Kristus jo was wódał, ga teke wy cynišo. A nad wšymi tymi wěcami stoj lubosć, kótaraž jo band dupołnosći. A Bóžy měr jo kněz we wašych wutšobach, ku kótaremuž sćo teke wy pówołane w šěle; A bužćo žěkowne.

Kolosser 3:12-15

Gnada buž z wami a chóra bogom, našym nanom, a Knězom Jezusom Kristusom! Smy winowate, se Bogu kuždy cas za was žěkowaś, lube bratši, pśeto waša wěra rosćo pśez měru, a lubosć kuždego z was mjazy sobu jo pśeprěta; Aby my se wašych chwalirjow w gmejnach Bóžego za wašu sćerpnosć a wašu wěru do wšych wašych pśeslědowanjow a nawalnych signalow, kótarež wy zemjepisujošo **(2. Thessalonicher 1,2-4)**

Kóńc kazni pak jo lubosć z cysteje wutšoby a dobreje wědobnosći a z njewuchyloneje wěry **(1. Timotheus 1,5)**

Wšako se wó to procujomy a šerpje smoły, dokulaž dowěrimy na žywego Boga, kenž jo wuchowař wšych luži, wósebnje wěrejnych. Toś te wěcy pšípóruju a wuce. Nichten njejo twóju młóžinu zajspił; Buž pak wěrejnym pšikład w słowje, změnje, w lubosći, w duchu, we wěrze, w cystosći. Daniž pšidu, žiwaj na lekturu, na napominanje, na wucbu. **1. Timotheus 4:10-13**

Ale we wjelikem domje njedajo jano sudobja ze złota a slobra, ale teke z drjewa a zemje; A někotare k cesći a někotare k cesćenju. Gaž se něnto cłowjek wót tych zjadnošijo, ga bužo wobřed k cesći, ži a Knězoju k wužywanju gódny a ku kuždemu dobremu statkoju zwólniwy. Wuběgajšo teke pšed požedanjami młóžiny, ale slědujo spšawnosći, wěrze, lubosći, měroju, z tymi, kótarež kněza wołaju z cysteje wutšoby. Ale głupych a njezranjobnych pšašanjow se wobijaju, dokulaž wěže, až rodowe konflikty zawinuju. **2. Timotheus 2:20-23**

Ale kónc wšych wěcow jo bliski. Bužčo něnto nuchtarny a wachujo k módlitwje. A pšedewšym wěcy ma nutšnu lubosć mjazy sobu; pšeto lubosć bužo kopicu grěchow zakšyś. Bužčo pšijazne k sebje, mimo až by se gniwali.

1. Petrus 4:7-9

A pódla, z tym až dajoš wšu pilnosć, pomagaj swójej wěrze pócynek; A k pócyenkoju; A k dopóznašu poměrnosć; A k sćerpnosći poměra; A k sćerpnosći póbóžnosći; A k póbóžnosći bratšojška dobrota; A k bratšojškej dobroši lubosć. Pšeto gaž to we was jo a tšugi, ga cyńšo se tam, až njebužošo daniž njeplodne daniž njeplodne daniž njeplodne w dopóznašu našogo kněza Jezusa Kristusa.

2. Petrus 1: 5-8